

לאבא ואמא היקרים,

בעוד כשבועיים נחגוג בארץ ישראל את ראש השנה התש"פ, ואתם תלכו לבית הכנסת ותשירו שוב את הפיוט ונתנה תוקף:

"...וּבְשׁוֹפָר גָּדוֹל יִתְקַע

וְקוֹל דְּמָמָה דְּדָקָה יִשְׁמַע

וּמִלְאָכִים יִחְפְּזוּן,

וְחֵיל וְרַעְדָּה יֵאֱחָזוּן.."

לעולם נישאר עם סימני שאלה בנוגע לימי הדין שהביאו על עמנו את השואה הנוראה, ותשובות אין.

אתם עומדים כעת על אדמת פולין, אזרחים גאים של המדינה היהודית - מדינת ישראל העצמאית והדמוקרטית.

אתם ודאי חווים את המסע בדרכם המיוחדת ואוספים לליבכם את הזיכרונות והתחושות. אנחנו כבר עשרות שנים אחרי... ועדיין מהדהד הקול שמספר בצעקה ובלחישה גם יחד, אודות הרוע הצרוף שהתרחש כאן.

במסע זה אנחנו בטוחים שתוסיפו ללמוד על גבורתם של הנספים. לזכור לנצח את הפנים והשמות - עדות לניצחון הרוח. תמשיכו לקיים את המורשת והצוואה שהותירו בדינו: לשמור על צלם האדם והמוסר.

במסע זה אין הסברים ואין תשובות, יש חוויות ויש רק סמני שאלה. נצרו בלבכם את המסע, וקחו ממנו צו לחיים טובים, מלאים, מאושרים של הכרת הטוב והחסד.

"עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל"

אוהבים מאד,

שחרית, משואה, מתן, שבת ומאיר